

Pünkösdi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2025 – 6. évfolyam, 2. szám

Kárász Izabella: Igazi pünkösöd

Csak úgy lehet igazán
pünkösöd itten,
ha mindenben mindenünk
lett az Isten...

Ha nem lehet, nem tudunk
élni másképp,
csak pünkösöd szent, hatalmas
Krisztusáért.

Ezért indít pünkösöd ma
engem térdre,
hogy élhessek pünkösödben,
de csak Véle...

Ajánló

Pünkösdi gondolatok.....	2
Énekeljünk!; Imádkozzunk!.....	3
Gondolatok a solti kiskör életéről.....	4
Kisköri bibliaóra Tasson; Szeretethíd.....	5
Virágvasárnap ünnepe; Irodalmi délután.....	6
Presbiteri konferencia; Kisköri bibliaóra.....	7
Édesanyák köszöntése.....	8
Csokonai V. M. Szabadszálláson; Dóry J.-re emlékeztünk...9	
Gyülekezeti kirándulás.....	10
Redemptio 280.....	11
Sajó Sándor: Magyarok lenni.....	12
Női konferencia Kecskeméten.....	13
200 éve született „István öcsém”.....	14
Kapcsolódás – egyházmegyei ifjúsági nap.....	15
Vendégünk volt a Szeremlei Dalárda.....	16
Gyermekekoldal.....	17
Új járda a készült a parókia udvarán.....	19
Anyakönyvi hírek.....	19
Ünnepi istentiszteletek rendje.....	20

A Szabadszállási
Református Egyházközség
Presbitériumának nevében
a Szentlélek ajándékaival teljes
pünkösdi ünneplést
kívánunk minden kedves
olvasónak:

*Pál linkásné Balogi Beáta és
Pál linkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

Pünkösti gondolatok

„Jövel, Szentlélek Úr Isten, töltsd bé szíveinket épen...” - énekeljük minden pünkösd ünnepén. Milyen megindító, amikor száll az ének szívből, őszintén, jó illatú áldozatként, fel egészen a magasságos Isten trónusáig. A legőszintébb imádság ez, hiszen Isten meglevenítő Szentlelke az, amire a leginkább szüksége van ennek a (Szent)lélek nélküli XXI. századnak.

Szükségünk van a Szentlélek jelenlétére pünkösd ünnepén, de életünk minden napján. Különösképpen azért,

mert az egyházi év végéhez közeledve egyre inkább lanyhul a hívő lélek. Még a templomba járó gyülekezettagnak is az a véleményük sokszor, hogy a pünkösd ünnepe valahogyan „más”. Pünkösdkor mintha nem történne semmi kézzel fogható. Karácsonykor ajándékokat vásárolunk, adventi koszorút készítünk, gyertyát gyújtunk, karácsonyfát állítunk, szinte átjár bennünket az ünnep hangulata. A nagyhéten tojást festünk, aztán meg húsvét hétfőjén jönnek a locsolkodók.

De mi van pünkösdkor? Sokak számára csak egy hosszú hétvégét jelent, amikor az ember pihenhet, és végre azt csinálhatja, amihez kedve van. Kezd egyre inkább kiüresedni a pünkösd ünnepe, és ezt az űrt az emberek igyekeznek sok mindennel kitölteni. Számtalan wellness-ajánlat közül választhat a ma embere, ami az igényének és a pénztárcájának a leginkább megfelelő.

De valóban ennyi lenne csak a pünkösd? Mit jelenthet a pünkösd ünnepe nekünk személyesen 2025-ben? Kell-e még nekünk és a XXI. század modern, szabadon gondolkodó emberének a Szentlélek ajándéka? Szükségünk van-e arra, hogy a Szentlélek által megváltozzon az egész életünk?

A pünkösd valójában a legcsodálatosabb ünnepünk. Hiszen Szentlélek nélkül nem lehet Isten a mi Atyánk, Jézus Krisztus a Megváltónk, és a menny az otthonunk. Akiben nincs Isten Lelke, az nem az Övé.

Az első pünkösdkor a félelmek között élő, bezárkózott tanítványok valami különös ajándékban részesültek. Rettegtek a zsidóktól, féltek attól, hogy elfogják őket. De a Szentlélek feloldotta a félelmüket, feladatot kaptak, hogy a Krisztus által rájuk bízott feladatot hűséggel végezzék. Péter más emberré lett, mint a Szentlélek kitöltése előtt volt. Mert Péter már nem félt! Volt bátorsága kiállni az emberek elé, mert beszélni Krisztusról, mert a Szentlélek erőt adott neki. Egyszerű halász volt, mégis milyen hatásosan tudott bizonyosságot tenni!

Péter a Szentlélek által tudott szólni úgy, hogy nem csak az emberek füléig, hanem a szívéig hatolt a szó. Az első pünkösti prédikációt Péter mondta el. Eltelt 2000 év, ugyanaz az ige hangzik azóta és ugyanaz a prédikáció.

Meghalljuk ma, 2025-ben a pünkösti evangéliumot? Engedjük, hogy a Szentlélek munkálkodjon a mi életünkben is? Mert a Szentlélek kitöltése nem csak pünkösdkor valósulhat meg! Isten mindig ad, amikor Tőle hittel kérnek. Az első pünkösd alkalmával a Szentlélek ereje által 3000 ember tért meg, és létrejött az első gyülekezet.

Ma hol van ez a tűz a gyülekezeteinkben, a hívő életünkben? Fáradtság, fásultság, unottság, lemondás, közöny és a jövőtől való félelem jellemmez bennünket oly sokszor. Bezárkózunk a négy fal közé, elrejtőzünk, mint egykor a tanítványok. Pedig mi is kérhetnénk és vehetnénk Isten Szentlelkét! Igaz Jézus szava: „Ha tehát ti gonosz léteketek tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” (Lk 11,13)

2025 pünkösdjén kérjük imádságainkban Istent, hogy sok fájdalmat hordozó, kiégett és fásult életünket, sokszor kiüresedettnek látszó ünneplésünket töltsse be és újítsa meg Szentlelke erejével, vigasztalásával, bölcsességével és végtelen szeretetével, hogy a Szentlélek által megújult hívő életünkkel magasztaljuk teremő Istenünket! Ámen.

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Bódás János: Szentlélek, szállj alá!

*Szent Lélek szállj alá:
erő, kincs, égi fény...
A világ oly gazdag,
és mégis oly szegény!*

*Hatalmasoknak, kik
vezetik a népet,
s fegyver van kezükben,
adj nagy bölcsességet.*

*Űzz el szívekből
vad haragot, sértést,
népek s egyesek közt
teremts egyetértést.*

*Annyi még az önzés,
a gyűlölet: – vedd el!
tölts be minden szívet
emberszeretettel.*

*Krisztus indulatját
vidd a földre szerte,
Te uralkodj bennünk
békességnek Lelke.*

*Élni vágyunk, mégis
veszni készül minden,
mentsd meg a világot
Szentlélek Úr Isten!*

Énekeljünk!

**Jöjj, pünkösdi láng, nyisd meg szívünk, szánk,
Hogy a bűntől megtisztulva szálljon fel imánk!**

**Adj bátor hitet, zengő éneket,
Mely sok bűnöst megtérésre, üdvre elvezet.**

**Szenteld meg szívünk, hogy eggyé legyünk,
Hogy Jézusról vallást tenni mindig kész legyünk.**

**Ha eljő az est, ránk fátylat ereszt,
Boldog szívvel zengje ajkunk: győzött a kereszt!**

Énekeskönyvünk 730. dicséretének szövegét és dallamát Ecsedy Aladár református lekipásztor (1902-1990) szerezte. Az erdélyi gyökerekkel bíró lelkész Szalkszentmártonban nevelkedett, Kunszentmiklóson érettségizett. Gimnáziumi évei alatt Vargha Tamás lekipásztor hatására döntött 17 évesen az Úr Jézus Krisztus mellett. Számos éneket szerzett, melyek által a gyermekeket és felnőtteket Isten énekkel történő dicsőítésére ösztönözte.

Add nekünk a Te Lelkedet!

- Karl Barth (1886-1968) svájci református teológus pünkösdi imádsága

Urunk, Istenünk! Méltatlanságunk tudatában könyörögve lépünk a te felséges színed elé, hálát adván a te ajándékaidért, melyekkel testünket, lelkünket ismételten elhalmozod.

Külön is megköszönjük neked ezt a vasárnapot és ünnepnapot, melyen arról emlékezünk, hogy szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus mennybemenetele után nem hagyott árván minket, sőt a minket meglelevenítő Szentlélekben, a mi vigasztalónkban és tanítónkban most is közöttünk van, és velünk marad, míg ismét eljön az ő dicsőségében. Segíts bennünket, hogy téged igazán megismerjünk, jótéteményeidért magasztaljunk.

Add, hogy a te igédet helyesen hirdessék, és hallgassák itt és mindenhol, ahol téged a te néped segítségül hív.

Áldd és szenteld meg istentiszteletünket, közös úrvacsoravételünket. Ragyogjon be minket a te világosságod! Legyen közöttünk a te békességed! Ámen.

Kárász Izabella: Pünkösdre

**Jöjj, Szentlélek,
Várunk Téged,
Kicsik, nagyok
Sírunk Érted!**

**Lelkem szárnya
Hozzad száll a
Csodálatos
Mennyországba.**

**Ottan kéri,
Ott reméli:
Legyen a föld
Tiszta, égi!**

**Jöjj, Szentlélek,
Áldj meg minket,
Vidámsádd
A szívünket.**

**„Az Úr pedig a Lélek,
és ahol az Úr Lelke,
ott a szabadság.”
(2Kor 3,17)**

Gondolatok a solti kiskör életéről

„Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is.” (1Thessz 1,5)

Anyai nagymamám, ha csak tehetett, soha nem hiányzott az istentiszteletekről, bibliaórákról, sőt, a „házi alkalmakat” is rendületlenül látogatta, és az ő otthona is gyakran helyet adott ezeknek a csendességeknek. Az énekeskönyvi énekeket fejből énekelte, ha kellett, a zsoltárt, dicséretet az alkalmakon el is kezdte.

Még a nyolcvanas évek közepén történt, hogy szülőfalum környékét bejárta a hír: a járási központba érkezik a „nagy” igehirdető, mely kihagyhatatlan lelki alkalom lesz a térségben. Nagymamámnak ott a helye! Na és persze vele együtt nekem is, mert szüleim elfoglaltságuk miatt rá bízta a felügyeletemet. Nagy

ellenérzésekkel ültem fel mamával az esti buszra, nehogy lemaradjunk. Vittek tizenkét éves gyermekként a minden bizonnyal végeláthatatlan és unalmas templomi alkalomra. Pedig mi egész nap a nyíregyházi „menetdal” versenyre készültünk az iskolában. A próba egész jól ment, szépen szóltak az énekek, a vezényszavakat követve katonás fegyellemmel léptünk egyszerre. Az iskolából fáradtan hazaérve jó lett volna kicsit játszani, biciklizni, csavarogni a Holt-Tisza partán, vagy bármi mást tenni, ami nem ez a - számomra teljesen megfoghatatlan, érthetetlen és idegen - esemény.

Azon az estén nagy tömeg gyűlt össze a környékbeli falvakból, úgyhogy még éppen befértünk, de mama kegyes harciassággal vontatott maga után: „Előrébb van még két hely, gyerünk csak oda, kisfiam, onnan majd jobban hallunk és látunk!” A zsoltár zengett, dübörgött, hullámozott. Ragyogó arcok, könnyecsek, finom bólintások, csend, imádság, újra ének, majd kézfogás a kijáratnál. Nagyon későn értünk haza egy falubéli ismerős segítségével. De legalább ültem Moszkvicsban! Egy szóra sem emlékszem az egészről. Mégis mennyit beszéltek róla a faluban még évekkel később is.

Felnőttként értettem csak meg, hogy áldott gyülekezeti tagok, lelkipásztorok rendszeresen szerveztek térségünkben a fent leírtakhoz hasonló evangelizációs alkalmakat. Több településről összesereglett, főleg református, de jónéhány baptista testvér hitében megerősítést kapott a közösség megélésében, és a hirdetett ígének a Szentlélek munkája által jelenlévő különösen erős hatásában. Egy ébredési időszak tudatlan tanúja voltam a nyolcvanas évek közepén Felső-Szabolcsban.

Valahogyan ez a kép merült fel bennem akkor, amikor a solti kiskörben szolgáló lelkipásztorok közötti sok-sok üzenetváltás, megbeszélés, egyeztetés után újtárra indult a mára már hagyományossá vált kisköri bibliaórák élete. Hiszen amellet, hogy mi, lelkipásztorok, rendszeresen találkozunk a lelkési kisköri alkalmak során, igyekszünk a ránk bízott egyházközségeket is közelebb hozni egymáshoz. Havonta egyszer a kisköri bibliaórák alkalmain az apostagi, dunavecsei, fülöpszállási, izsáki, kunszentmiklósi, solti, szabadszállási, szalkszentmártoni és tassi gyülekezeti tagok megtöltik egymás gyülekezeti termeit, templomait. Még számunkra, lelkipásztorok számára is meghatározó, hogy mennyire elevenen élnek ezek az alkalmak, hogy milyen sokan érkeznek, mert vágyunk a hitvalló közösségre, az ige szavára, a közös imádságra és nem utolsósorban a találkozásra, a testvéri beszélgetésekre. Érdeklődéssel kérdezzük és hallgatjuk egymást az összetalálkozott főgondnokok, presbiterek, gyülekezettagok. Miközben mi, lelkipásztorok, a magunk túlterheltségét, nélkülözhetetlenségünket, hihetetlen nyomás alatt lévő, de életbevágóan szükséges társadalmi szerepvállalásunk szinte csak általunk elhordozható súlyát alig tudjuk leplezni, addig a kiskörbe tartozó gyülekezettagok megtanítanak minket arra, hogy a mai világban, térségünkben is mennyire nagy szükségük van a „nemcsak szavakban, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal” közösségben hirdetett evangéliumra.

Az egyik kisköri bibliaóra után a szeretetvendégség során beszélgetésbe elegyedtem egy fiatalabb gyülekezettaggal, aki így foglalta össze az alkalmak során megélt élményeit:

„Manapság annyi mindent hallunk a híradásokban különböző csatornákon keresztül. Sok keserves és félelmetes esemény történik körülöttünk, mellettünk, szerte a földkerekségen. Ezeket a történeteket emberi vélekedések, beszédek, viták hirdetik, elemzik, boncolgatják az interneten, televízióban, rádióban, és sokszor már nem hallunk semmi szépet és jót, csupán azt, hogy minden, ami szép, jó és igaz, kezd eltűnni, letűnni, pusztulni. Ugyanakkor a mindennapi hitéleten túl az egyházmegyében lévő testvérekkel együtt imádkozva, énekelve megtapasztaljuk, hogy milyen erő van abban, ha Isten szeretetét, és a belé vetett reménységet közösen, nyíltan valljuk és hirdetjük. Hallani, megérteni és továbbadni szeretnénk Isten szavát. Ha lehet, legyenek még ilyen találkozások!”

Túrmezei Erzsébet: Pünkösd után

***Pünkösd előtt - sóvárgás titkos mélye.
Pünkösd előtt - ígérek zenéje.
Pünkösd előtt - esedezés, esengés.
Pünkösd előtt - halk hajnali derengés.
Pünkösd előtt - szent vágyak mozdulása.
Pünkösd előtt - koldusszív tárulása.
Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
Aztán - boldog pünkösd utánba érni!
S pünkösd után - szent égi erőt-vetten,
pünkösd után - Lélekkel telítetten.
pünkösd után - bátor tanúvá lenni,
pünkösd után - régít kárnak ítélni.
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösd után - adni, adni, adni!***

Kérem Istent, hogy hitvalló gyülekezettagjaink igenis mindig buzdítsanak arra bennünket, lelkészeket, hogy Isten segítségével legyen erőnk és igyekezetünk a kisköri találkozásokat, istentiszteleteket, evangelizációkat velük együtt szervezni, mozgatni, élővé tenni. Akik pedig részesei vagyunk a kisköri, vagy akár az egyházmegyei egyházkerületi alkalmaknak, engedjük be szívünk mélyére Isten hatalommal ellátott szavát, a szeretet, a vigasztalás, a bátorítás ígét! Így adjuk tovább ezeket a Lélekkel megtöltött szavakat szereteteinknek, gyermekeinknek, környezetünknek, hogy a sok-sok félelmetes hírtől jóval hangosabban szóljon Isten kegyelmének, szeretetének átforgató szava, üzenete!

Pálincás Gyula lelkipásztor

Kisköri bibliaóra Tasson

Az évad utolsó kisköri bibliaórája 2025. május 15-én Tasson volt, mivel előre megbeszélt rendünk szerint ott gyűltek össze a solti kiskör gyülekezeteinek tagjai közös elcsendesedésre a nyári szünet előtt. A házigazda, Nt. Dobos Bence tassi lp. köszöntője után az ígét Nt. Alföldy-Boruss Dániel szalkszentmártoni lp. hirdette a Lélek gyümölcsei közül a hűség alapján. Az alkalom után élvezhettük a tassi testvérek vendégszeretetét, így volt alkalmunk beszélgetni

a kiskör többi gyülekezetéből érkezettekkel egy csésze tea, szendvics és sütemény mellett. Reménység szerint a nyári szünet után folytatódnak a kisköri alkalmaink.

Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

Szabadszállásaiak a tassi református templomban

Szeretethíd – Legyetek felkiáltójellé!

A Magyar Református Szeretetszolgálat 2009 óta minden évben megrendezi a Szeretethíd programját, melyhez ebben az évben is csatlakoztunk. Ez az önkéntes program idehaza és határainkon túl egyaránt 15 ezer embert mozgat meg évente.

Így 2025. május 23-án Szabadszálláson is épült a *Szeretethíd*, hiszen szorgos testvéreink a gyülekezeti terem székeinek kárpitját tisztították meg. Hálásan köszönjük mindenkinek a segítségét, az együtt munkálkodás örömét!

Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

Virágvasárnap ünnepe gyülekezetünkben

„A mennyből jöttél közénk, hogy út legyél, feláldoztad magad a bűnömért! A Golgotán meghaltál, harmadnap feltámadtál, uralkodsz mindörökké!”

- harsogták a 3. és 4. osztályos hittanosaink virágvasárnap reggelén, amikor énekük megtöltötte gyönyörű templomunkat. Virágvasárnapi versekkel, énekekkel szolgáltak közöttünk, miután virágokkal és zöld ágakkal a kezükben bevonultak az Isten házába.

A Szász Póla Református Énekkar egy gitárkísérettel előadott dallal és két kórusművel örvendeztette meg a gyülekezetet. Ezen a napon részesült a keresztség sákramentumában Korsós Olivér. Isten áldása kísérje életét, jövőjét!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Irodalmi délután József Attila születésének 120. évfordulójának tiszteletére

„Igazi lelkiunket, akárcsak az ünneplő ruhánkat, gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen majd az ünnepekre.” – üzeni nekünk József Attila a József Attila c. írásában.

Virágvasárnap Jézus dicsőséges jeruzsálemi bevonulására emlékeztünk. Ezután következett a nagyhét, amikor Jézus szenvedéstörténetét elevenítettük fel, majd elérkezett a húsvét, Jézus feltámadásának napja, a keresztyén világ legnagyobb ünnepe.

Virágvasárnap ünnepén egy másik ünnepről is szólnunk kellett, hiszen az azt megelőző héten volt a Magyar Költészet Napja, amit 1964 óta április 11-én, József Attila születésnapján ünnepel a magyarság.

Április második hetében Szabadszállás városa József Attilára emlékezve számtalan programot szervezett.

Megkezdődött ez az ünneplés április 5-én a Strázsa József Attila Emlék Teljesítménytúrával, majd április 10-én folytatódott a Litera-túrával, ahol a József Attilához köthető emlékhelyeket járhatták be a résztvevők.

Április 11-én kistérségi szavalóverseny volt a közösségi Házban, valamint a „József Attila Szabadszálláson” c. kiállítás megnyitója koszorúzással egybekötve.

Április 12-én este a Városháza dísztermében az útkereső és Istent kereső József Attila alakját idézte meg Tóth Péter Lóránt versvándor.

Nagyon sokan fáradoztak azért, hogy József Attila születésének 120. évfordulóján méltóképpen emlékezhessen meg Szabadszállás városa. Mindenkinek hálás köszönetünk, akik ezeket a szép alkalmakat előkészítették, megszervezték és lebonyolították!

Gyülekezetünk egy irodalmi délután keretében emlékezett meg az anyai ágon szabadszállási származású nagy költőnkéről.

Vendégünk volt Cselenyák Imre író, a *Tiszta szívvel* és *A semmi ágán* c. kötetek szerzője, aki feleségével, Cservenka Ritával látogatott el közénk, hogy felidézze előttünk József Attila életútját. Cselenyák Imre tagja az Írószövetségnek és a Történelmi regényírók társaságának. 1989 óta ír novellákat, regényeket. Régebbi történelmi regényei a távoli múltba, az ókori Egyiptomba, Japánba, Kínába kalauzolnak bennünket, és Jean-Pierre Montcassen néven jelentek meg.

De emellett írt életrajzi regényt Attiláról, Arany Jánosról, Petőfi Sándorról, Tinódi Lantos Sebestyénről, és amiért ellátogatott hozzánk, József Attiláról.

Cselenyák Imre mesélt nekünk, és szavai által megjelent előttünk nagy vonalakban az a 32 esztendő, ami József Attilának adatott. Pálinkás Katinka a *Talán eltűnök hirtelen* c. vers megzenésített változatát adta elő Pálinkás Gyula nt. úr gitárkíséretével, Török László Dafti pedig *Kész a leltár* és a *Kései sirató* c. verseket szavalta el drámai mélységgel. Az előadás végén még előadónk, Cselenyák Imre is dalra fakadt.

Az együttlétünk szeretetvendégséggel, a szerzővel való kötetlen beszélgetéssel, és nem utolsó sorban dedikálással zárult.

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Cselenyák Imre író előadása József Attiláról

**„Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk,
üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.**

Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!”
(2Pt 3,18)

Presbiteri konferencia Dunamelléken

A Dunamelléki Református Egyházkerület presbiteri konferenciáján vettünk részt Budapesten 2025. április 5-én. Több hasznos és tanulságos előadást hallhattunk.

Egyik ilyen volt Tomka János főiskolai tanár előadása a presbiterok szerepéről a gyülekezetben. Kiemelte, hogy a presbitérium a gyülekezet vezető testülete, melynek összetartásra, együttműködésre, együtt

gondolkodásra, közös döntéshozatalra van szüksége.

Az együttműködésnek azonban lehetnek rendellenességei. 1. Ilyen lehet a bizalom hiánya (nem vállalják fel a hibákat, kommunikációs problémák). 2. Félelem a konfliktusoktól (őszinte viták helyett burkolt célozgatások, kétértelmű beszélgetések zajlanak). 3. Elkötelezettség hiánya (nem fogadják el a tagok a megbeszélteket annak ellenére, hogy a megbeszélésen egyetértést színeltek). 4. Számonkérés kerülése (kényelmetlenség érzésével jár, pedig a felelősség közös, nem csak a vezetőé). 5. Eredmények elhanyagolása (az egyéni érdek kerül előtérbe a közös célok helyett).

Viták kell, hogy legyenek a presbitériumban, de ha döntés születik, azt annak is el kell fogadnia, aki korábban nem értett egyet. A presbiterok különböző szakterületeken vannak otthon, ezért mindenki a képességének, beállítottságának megfelelő területen vállaljon nagyobb szerepet (pl. misszió, diakónia, gazdasági ügyek), de a döntés mindig közös legyen.

Szabó Gábor, a Presbiteri Szövetség elnöke arról beszélt, hogy „mindannyiunkra szükség van”. Megújulásra is folyamatosan szükség van, elsősorban nekünk, presbiteroknak kell naponta megújulni és a közösséget szolgálni. Így várható el a gyülekezet folyamatos megújulása is. Végül arra kérte a presbiterokat, hogy szeressék a lelkészeiket!

Czikó Györgyi lelkipásztor az ifjúság szerepét emelte ki a gyülekezetekben. 2025 az Ifjúság Éve az egyházban. A fiatalok 3 dolgot keresnek manapság: közösséget, békességet, tisztaságot. A mi feladatunk segíteni, hogy ezeket megtalálják az egyházunkban. Úgy igyekezzünk bevonni őket a közösségbe, hogy ne érezzék azt tehernek, kényszernek vagy erőszaknak. Az ő szintjükön, a mai kor szellemének megfelelően vonjuk be őket a közösség életébe. Legyen az kerékpártúra, táborozás, vetélkedők, közös játék vagy bármi egyéb.

A konferencia végén Ft. Balog Zoltán püspök úr egy igei áldással bocsátott útra bennünket.

Janovicsné Paál Ilona presbiter

Kisköri bibliaóra Szalkszentmártonban

Április 24-én Szalkszentmárton adott otthont a kisköri bibliaórák soron következő alkalmának.

A bibliaórák téli-tavaszi igehirdetési a Lélek gyümölcseiről szólnak (Gal 5,22-23)/. A mostani igehirdetés témája a JÓSAG (Máté 20,1-16) volt, melyről Nt. Szűcsné Vargacz Anikó kunszentmiklósi lelkipásztor prédikált. A gazda és a szőlőmunkások történetén keresztül hallhattuk, hogy mi emberi síkon gondolkodók kérünk, követelünk, vádaskodunk, mert úgy gondoljuk, hogy Istennél teljesítménybérezés van. Nem, Isten nem teljesítmény szerint bérez. Isten bőkezűen bánik az övéivel. Isten jósága, szeretete megmutatkozik minden cselekedetében. Isten örök életet ígért a benne hívőknek. Kedves testvérek, ezt tartsuk szem előtt, így éljünk és imádkozzunk minden nap. A következő bibliaóra májusban Tasson lesz. Köszönjük a szalkszentmártoni testvérek befogadását és a kedves vendéglátást.

**A Szabadszállási
Református
Egyházközség
Lelkeszi Hivatalának
nyitvatartása**

**2025. június 16-tól
augusztus 31-ig:**

**CSÜTÖRTÖK
8.00-12.00**

Sürgős esetben telefonon elérhetőek vagyunk.
30/010-8213

Pálkásné Balogi Beáta és Pálkás Gyula
ref. lelkipásztorok

Janovicsné Paál Ilona presbiter

Csokonai Vitéz Mihály Szabadszálláson

Csokonai Vitéz Mihály
(1773. november 17. Debrecen
- 1805. január 28. Debrecen)

Csokonai Vitéz Mihály 1780 és 1795 között a Debreceni Református Kollégium diákja volt.

1795 tavaszán elküldték a teológiára járó hallgatókat egy LEGÁCIÓ-ba, azaz egyházi főiskolás diákok kiküldetésére egy helyi gyülekezethez egyházi ünnep alkalmából a református egyházban, hogy ott hitbeszédet tartson, és onnan anyagi támogatást szerezzen. Csokonainak is kijelöltek erre több várost, így látogatott el Szabadszállásra is. 1795 májusában, pünkösdi ünnepén tartott egyházi beszédet templomunkban. A szolgálatért fizetséget is kapott, amit a debreceni kollégium javára adott tovább.

Erre az eseményre több egyházi iratban is ráleltem kutatásom során, hiszen erre vonatkozó feljegyzés olvasható a Debreceni Református Kollégium Múzeumában, a Szabadszállási Református Egyházközség 1795-ös jegyzőkönyvében, valamint a Tiszántúli Református Egyházkerület Levéltárában.

Nagy örömömmre szolgált, hogy ennek a történetnek a felkutatására Debrecenben minden segítséget megkaptam eme érdekes és informatív, Szabadszállás helytörténeti adatait gazdagító eseményre vonatkozóan. Köszönöm a Debreceni Református Kollégium Múzeumának és a Tiszántúli Református Egyházkerület Levéltárának a segítséget!

Szabadszállásnak több híressége között így már Csokonai Vitéz Mihály is helyet foglalhat...

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Dóry Józsefre emlékeztünk

„Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.” (Zsolt 98,1)

Cantate-vasárnap, a húsvét utáni 4. vasárnap, az egyházi ének és zene vasárnapján emlékeztünk meg Dóry József nátaénekesről halálának 23. évfordulója alkalmából. A fenti ige hangzott a temető kertben, mert Dóry József életében megmutatta, hogy ő tudott és akart is énekelni az Úrnak.

Korán megmutatkozott éneklő tehetsége, már nyolc éves korától kezdve bátran énekelt a református templomban. Mivel a gyülekezetben az I. világháború után nem volt kántor, így minden vasárnap ő kezdte meg az énekeket. De ugyanígy a temetésekre is eljárta énekelni. Tiszta, határozott hangján számtalanszor megszólalhatott a temető kertben az ősi vigasztaló zsoltárunk, a 90. zsoltár, sok más temetési énekkel együtt. Mielőtt ismertté vált ország-világ előtt, ahogyan mások gyönyörűségére és szórakoztatására énekelt, előtte sok-sok évvel ő szolgálatból, Isten dicsőségére zengte a zsoltárokat és dicséreteket.

Dóry Józsefnek csaknem 91 év adatott ezen a földön. Kilenc évtized, egy sikeres életút, mely innen, Szabadszállásról indult 1911. augusztus 11-én, és itt is ért véget, amikor 2002. május 22-én, Budapesten meghalt, és egy héttel később, május 29-én örök nyugalomra helyezték itt, a szabadszállási temetőben. Hitünk szerint a mennyei kórusban ő most is énekel, hiszen az üdvült lelkek a Bárány trónusánál zengik a Bárány énekét.

Ezen gondolatok jegyében emlékeztünk Dóry Józsefre, és így kértünk áldást az ő emlékére keresztyén reménységgel. Így helyeztük el sírján 2025. május 18-ának reggelén a temető kertben a boldog feltámadás reménysége alatt az emlékezés koszorúit, majd ezt követően az istentiszteleten is felidézünk életútjának fontosabb állomásait.

Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Dóry József nyughelye a temető kertben

A bugaci Alföldfásítási Múzeum bejárata előtt

éve Magyarországra költözött keleti eredetű népeknek, a kunoknak állít emlékezhettünk, 800 év történelmében barangolva talán választ kaphattunk arra a kérdésre is, hogy mit jelent a XXI. században a „kiskun öntudat”. Hálásan köszönjük a kedves fogadtatást és Varga Ferencné szanki polgármester asszony befogadó szeretetét!

Az emlékhelyen elköltött ebéd után Bugac felé vettük az irányt. Az Alföldfásítási Múzeumban Tóth Antal nyugdíjas kerületvezető erdész várt, majd kalauzolt bennünket szeretettel és nagy szakértelemmel. 1947-ben kezdődött az erdőtelepítés a szikes, futóhomokos területeken, melynek következtében 300 hektárral nőtt az Alföld erdőterülete. A múzeumban láthattuk az erdőtelepítés dokumentumait, a parkban pedig az ehhez használt korabeli munkagépeket is megcsodálhattuk.

A kirándulás utolsó állomása a bugaci Aranymonostor Látogatóközpont volt, mely a 15 éve zajló ásatások gazdag leletanyagát és az Árpád-korabeli életet mutatja be. Kárpáti Rita intézményvezető asszony fogadott bennünket, majd kezdetét vette az időutazás: a XII-XIII. századi jelentős gazdasági központba, Pétermonostorára tehetünk egy izgalmas időutazást. Megnéztünk egy izgalmas élményfilmet, megcsodálhattuk a kiállítótér aranyfolyosóján elhelyezett, az ásatások során előkerült kincseket, végül megtekinthettük az ásatások helyszínét.

Több évszázaddal ezelőtt a földből került kincseket vehettünk kezünkbe

mesejáték, népi játszótér várta, a múltidéző konyhán pedig hagyományos ételek készültek.

Isten iránti hála van a szívünkben ezért a csodálatos napért, a jó időért, a sok-sok élményért! Erről a helyről is hálásan megköszönjük Holl Istvánnak és a Golyó Tours Kft.-nek, hogy az utaztatásunkat felajánlásból, Isten dicsőségére végezte el!

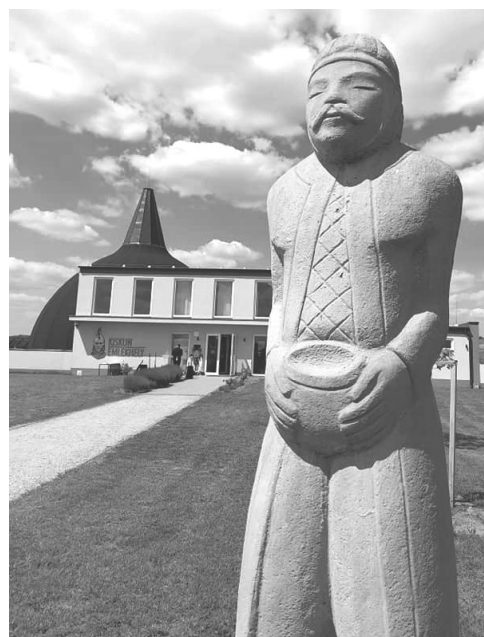
Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Gyülekezeti kirándulás

Tavaszi gyülekezeti kirándulásunk a kiskun öntudat erősítésének jegyében telt.

Utunk első állomásaként ellátogattunk Szankra, a Kiskun Emlékhelyre, ahol részt vettünk a Jászkun Redemptio 280. évfordulójáról való központi megemlékezésen.

Ezt követően bejártuk az egész emlékhelyet, mely a 800 emléket. Mindamelllett, hogy együtt

A szanki Kiskun Emlékhely bejárata

A kirándulásunk napján életre kelt az Árpád-kor az Aranymonostorban, mert a régmúlt korok zenéje, harci játéka, konyhája és kézművessége elevenedett meg azon a történelmi élményfesztiválon, melybe belecsöppentünk. Ízelítőt kaphattunk mi magunk is az Árpád-kor hangulatából. Miután végig sétáltunk a Szentek Útján, óriási élmény volt mindannyiunk számára, ahogyan a nyitott ásatáson régészek meséltek a feltárás alatt álló várakról, sírokról, csontmaradványokról.

A földből előkerült, több száz éves kincseket mindannyian a kezünkbe vehettük. A csontokból és leletekből rengeteg információt nyertek a régészek, melyet örömmel osztottak meg velünk is.

A történelmi fesztiválon kun harcosokkal is találkozhattunk, de volt solymászbemutató is. A gyerekeket

Az ásatások során előkerült egyik gyűrűt is megcsodálhattuk

Dr. Mák Kornél**regnáló kiskunkapitány beszéde**

jogaihoz fűzött jussának tudata, sem pedig az a vágy, hogy szabadságukat, földjeiket és régi kiváltságukat visszaszerezzék. A jászok és a kunok kezdeményezték, hogy maguk fizethessék meg ezt az eladási árat. A megváltás összegét, 586.000 rajnai forintot a kunok és jászok 25 települése fizette ki. Tudjuk a korabeli feljegyzésekből Tóth Sándor helytörténész kutatásai alapján, hogy ebből az összegből Szabadszállásra 21.600 Ft jutott.

A szabadszállási lakosok a megváltásként befizetett összeg ellenében kaptak szántót, kaszálót, nádat, legelőt, így mindenből lehetett birtokos. Egy-egy gazda 350 rajnai forint értékhatárig válthatott földet. A 189 nevet tartalmazó redemptió könyvben, a LIBER FUNDI-ban lejegyezték, hogy kik és hány forintos földet kaptak.

A fel nem osztott, de megváltott föld megmaradt közös birtoknak, legelőnek, és a megváltási összeget fizetők legeltetési joggal bírtak a közösben a pénzbeni hozzájárulásuk arányában. Szabadszállás a saját területén túl megváltott három pusztát: Bösztört, Jakabszállást és Kis Balázs fele részét.

Sokunkban szép emlékeket ébreszt, hogy egy évvel ezelőtt ünnepeltük a jakabszállásiakkal közösen a 100 éves évfordulóját annak, hogy Jakabszállás 1924-ben kivált Szabadszállás határából, és önálló községgé alakult.

A redemptio páratlan esemény volt hazánk történetében. Nem tudunk még egy ilyen esetről, hogy egy eladott nép vásárolta volna vissza a földjeivel együtt a szabadságát is.

1845-ben egy nagyszabású ünnepség keretében emlékezett meg a Hármaskerület: a Kiskunság, a Nagyunság és a Jászság Jászberényben, a redemptio 100. évfordulójáról. Erre az alkalomra Nagy Sámuel, Szabadszállás akkori református lelkésze írt egy méltató verset.

Nagy Sámuel 50 éven át, 1813-tól 1863-ig volt Szabadszállás lelképásztora, 1847-től a solti egyházmegye esperese is volt. Ő volt annak a Nagy Károlynak az édesapja, aki Petőfi Sándor ellenfele volt a híres 1848-as követválasztáson. Nagy Sámuel a 100. évforduló alkalmából versbe szedte Mária Terézia szavait és a kunokkal szemben táplált meleg érzelmeit. Idézek a versből:

„Mikor ellenem áll az egész Európa hatalmas fegyvere / A magyar és a kun legerősebb őre királyi székemnek, / Babérok hirdetik a magyar és kun bajnok hősi tetteit / Visszaadom hát, jó fiaim, hős kunok! / Örömmel visszaadom Karddal szerzett és vérrel öröklött összabadalmatokat. / Válsátok vissza azonnal, s bíjátok szabadon a földet / Ez legyen őseitek s magatok hősege jutalma. / S értetek hőn dobogó szívemnek záloga, Kunok!”

Baksay Sándor, Kunszentmiklós egykori lelképásztora, a solti református egyházmegye egyik későbbi esperese, a püspöki székhelyen 1904-ben Szász Károlyt váltó dunamelléki püspök, így fogalmazta meg a megváltás hatását: *„A Redemptio! Ez az alapja a jász-kun ember önérzetének; ha rajta állana, talán még az időszámítást is ott kezdené.”*

Én azt gondolom, hogy éppen ezért itt, Szabadszálláson, ezen az ősi kun településen minden év májusában kötelességünk megemlékezni erről a jeles történelmi eseményről, mert minden időben tisztelettel és főhajtással tartozunk elődeinknek. Kívánom, hogy mi, mai szabadszállásiak, legyünk mindig méltók és büszkék az előttünk járt nemzedékek örökségére!

Velünk ünnepelt dr. Mák Kornél regnáló kiskun kapitány, a Bács-Kiskun Vármegyei Közgyűlés alelnöke. Ünnepi istentiszteletünket tárogatószóval tette még ünnepélyesebbé a Pécsről érkezett Csajághy György és Kéki Zoltán, valamint a Budapesti Tárogatós Klub képviselőiben Znamenák Gyula és Ambrus Károly.

Énekekkel szolgált a Szász Póla Református Énekkar, Pálincás Katinka pedig Sajó Sándor: Magyaroknak lenni c. versét mondta el. Megemlékezésünket a redemptus kun szobra előtti koszorúzással zártuk.

Pálincásné Balogi Beáta lelképásztor

Redemptio 280

A Szabadszállási Református Egyházközségben 2025. május 11-én emlékeztünk meg a Jászkun Redemptio 280. évfordulójáról. Szép, kerek évfordulót ünnepeltünk, hiszen 280. évvel ezelőtt, 1745. május 6-án írta alá Mária Terézia Bécsben a redemptióról szóló diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait. Ezt a napot, május 6-át a Magyar Országgyűlés 2014-ben történelmi emléknappá nyilvánította.

Egy nappal korábban Szankon, a Kiskun Emlékhelyen emlékezhettünk és ünnepelhettünk sokakkal, a Hármaskerület minden részéből érkezettekkel együtt. Azt gondolom, minden résztvevő nevében mondhatom, hogy nagyon felemelő pillanatoknak lehettünk részesei.

Mint ismeretes, I. Lipót császár 1701. július 1-jén a jászkun kiváltságokat eltörölte, és a Jászkunságot 1702. március 22-én 500.000 rajnai forintért eladta a német lovagrendnek.

De azt is tudjuk, hogy az itt élők közül soha nem veszett ki a szabadság jogaihoz fűzött jussának tudata, sem pedig az a vágy, hogy szabadságukat, földjeiket és régi kiváltságukat visszaszerezzék. A jászok és a kunok kezdeményezték, hogy maguk fizethessék meg ezt az eladási árat. A megváltás összegét, 586.000 rajnai forintot a kunok és jászok 25 települése fizette ki. Tudjuk a korabeli feljegyzésekből Tóth Sándor helytörténész kutatásai alapján, hogy ebből az összegből Szabadszállásra 21.600 Ft jutott.

A szabadszállási lakosok a megváltásként befizetett összeg ellenében kaptak szántót, kaszálót, nádat, legelőt, így mindenből lehetett birtokos. Egy-egy gazda 350 rajnai forint értékhatárig válthatott földet. A 189 nevet tartalmazó redemptió könyvben, a LIBER FUNDI-ban lejegyezték, hogy kik és hány forintos földet kaptak.

A fel nem osztott, de megváltott föld megmaradt közös birtoknak, legelőnek, és a megváltási összeget fizetők legeltetési joggal bírtak a közösben a pénzbeni hozzájárulásuk arányában. Szabadszállás a saját területén túl megváltott három pusztát: Bösztört, Jakabszállást és Kis Balázs fele részét.

Sokunkban szép emlékeket ébreszt, hogy egy évvel ezelőtt ünnepeltük a jakabszállásiakkal közösen a 100 éves évfordulóját annak, hogy Jakabszállás 1924-ben kivált Szabadszállás határából, és önálló községgé alakult.

A redemptio páratlan esemény volt hazánk történetében. Nem tudunk még egy ilyen esetről, hogy egy eladott nép vásárolta volna vissza a földjeivel együtt a szabadságát is.

1845-ben egy nagyszabású ünnepség keretében emlékezett meg a Hármaskerület: a Kiskunság, a Nagyunság és a Jászság Jászberényben, a redemptio 100. évfordulójáról. Erre az alkalomra Nagy Sámuel, Szabadszállás akkori református lelkésze írt egy méltató verset.

Nagy Sámuel 50 éven át, 1813-tól 1863-ig volt Szabadszállás lelképásztora, 1847-től a solti egyházmegye esperese is volt. Ő volt annak a Nagy Károlynak az édesapja, aki Petőfi Sándor ellenfele volt a híres 1848-as követválasztáson. Nagy Sámuel a 100. évforduló alkalmából versbe szedte Mária Terézia szavait és a kunokkal szemben táplált meleg érzelmeit. Idézek a versből:

„Mikor ellenem áll az egész Európa hatalmas fegyvere / A magyar és a kun legerősebb őre királyi székemnek, / Babérok hirdetik a magyar és kun bajnok hősi tetteit / Visszaadom hát, jó fiaim, hős kunok! / Örömmel visszaadom Karddal szerzett és vérrel öröklött összabadalmatokat. / Válsátok vissza azonnal, s bíjátok szabadon a földet / Ez legyen őseitek s magatok hősege jutalma. / S értetek hőn dobogó szívemnek záloga, Kunok!”

Baksay Sándor, Kunszentmiklós egykori lelképásztora, a solti református egyházmegye egyik későbbi esperese, a püspöki székhelyen 1904-ben Szász Károlyt váltó dunamelléki püspök, így fogalmazta meg a megváltás hatását: *„A Redemptio! Ez az alapja a jász-kun ember önérzetének; ha rajta állana, talán még az időszámítást is ott kezdené.”*

Én azt gondolom, hogy éppen ezért itt, Szabadszálláson, ezen az ősi kun településen minden év májusában kötelességünk megemlékezni erről a jeles történelmi eseményről, mert minden időben tisztelettel és főhajtással tartozunk elődeinknek. Kívánom, hogy mi, mai szabadszállásiak, legyünk mindig méltók és büszkék az előttünk járt nemzedékek örökségére!

Velünk ünnepelt dr. Mák Kornél regnáló kiskun kapitány, a Bács-Kiskun Vármegyei Közgyűlés alelnöke. Ünnepi istentiszteletünket tárogatószóval tette még ünnepélyesebbé a Pécsről érkezett Csajághy György és Kéki Zoltán, valamint a Budapesti Tárogatós Klub képviselőiben Znamenák Gyula és Ambrus Károly.

Énekekkel szolgált a Szász Póla Református Énekkar, Pálincás Katinka pedig Sajó Sándor: Magyaroknak lenni c. versét mondta el. Megemlékezésünket a redemptus kun szobra előtti koszorúzással zártuk.

Pálincásné Balogi Beáta lelképásztor

A koszorúzás pillanatai

Sajó Sándor: Magyarnak lenni

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
 Magasba vágyva, tengni egyre - lent;
 Mosolyogva, mint a méla őszi táj,
 Nem panaszkodni senkinek, mi fáj;
 Borongni mindig, mint a nagy hegyek,
 Mert egyre gyászlik bennünk valami:
 Sokszázados bú, melyet nem lehet
 Sem eltitkolni, sem bevallani.
 Magányban élni, ahol kusza árnyak
 Bús tündéreként föl-föl sirdogálnak,
 S szálaiból a fájó képzeletnek
 Fekete fényű fátylat szövögetnek
 És bűt és gyászt és sejtést egybeszőve
 Ráterítik a titkos jövőre.
 Rabmódra húzni idegen igát,
 Álmodva rólad: büszke messzi cél,
 S meg-megpihenve a múlt emlékinél,
 Kergetni téged: csalfa délibáb!...
 Csalódni mindig, soha célt nem érve,
 S ha szívünkben már apadoz a hit:
 Ráta kargatni sorsunk száz sebére
 Önámításunk koldusrongyait.
 - Én népem! Múltba vagy jövőbe nézz:
 Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
 Küzdelmet, fájót, véges végtelent.
 Születni nagynak, bajban büszke hősnek,
 De döntő harcra nem elég erősnek;
 Úgy teremődni erre a világra,
 Hogy mindig vessünk, de mindig hiába:
 Hogy, amikor már érke a vetés,
 Akkor zúgjon rá irtó jégverés.
 Fölajzott vággyal, szomjan keseregve
 A szabadító Mózeszt várni egyre:

Hogy porrá zúzza azt a szirtfalat,
 Mely végzetünknek kövült átkául,
 Ránk néz merően, irgalmatlanul,
 S utunkat állja zordan, hallgatag.
 Bágyadtan tűrni furcsa végzetünk,
 Mely sírni készítő tréfát űz velünk,
 S mert sok bajunkat nincs kin megtorolni:

Egymást vádolni, egymást marcangolni!
 - Majd fojtott kedvünk, hogyha megdagad,
 Szilajnak lenni, mint a bércpatak,
 Nagy bánatoknak hangos lagziján
 Nagyot rikoltni: hajrá! húzd, cigány -
 Háborgó vérrel kesergőn vigadni,
 Hogy minekünk hajh! Nem tud megvirradni,
 Hogy annyi szent hév, annyi őserő,
 Megsebzett sasként sírva nyögdelő,
 Mért nem repülhet fönn a tiszta légben,
 Munkás szabadság édes gyönyörében,-
 Hogy mért teremtet bennünket a végzet
 Bús csonkaságnak, fájó töredéknek!...
 Tombolva inni hegyeink borát,
 Keserveinknek izzó mámorát,
 S míg vérünkben a tettvágy tüze nyargal,
 Fölbúgni tompa, lázadó haraggal,-
 S mikor már szívünk majdnem megszakad:
 Nagy keservünkben,
 Bús szégyenünkben
 Falhoz vágni az üres poharat.
 -Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
 Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...

De túl minden bűn, minden szenvedésen,
 Önértetünket nem feledve mégsem,
 Nagy szívvel, melyben nem apad a hűség,
 Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!
 Magyarnak lenni: nagy s szent akarat,
 Mely itt reszket a Kárpátok alatt.
 Ha küszködőn, ha szenvedőn, ha sírva:
 Viselni sorsunk, ahogy meg van írva;
 Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét,
 Vérünkbe oltva ősök honszerelmét,
 Féltőn borulni minden magyar rögre,
 S hozzátapadni örökön-örökre!...

**„Uram, te voltál hajlékunk
 nemzedékről nemzedékre.
 Mielőtt a hegyek születtek,
 mielőtt a föld és a világ létrejött,
 öröktől fogva mindörökké
 vagy te, Ó Isten!”
 (Zsolt 90,1-2)**

A szolgálatba állított szépség – Női konferencia Kecskeméten

„A szolgálatba állított szépség” címmel a Dunamelléki Református Nőszövetség Zsindelyné Tüdős Klára - emlékévként alkalmából rendezett női konferenciáján vettem részt Kecskeméten a Református Újkollégium Dísztermében 2025. április 12-én, virágszombaton, mely három városban: Kecskemét - Budapest - Pécs helyszíneken zajlott. Igei előadásokat hallhattunk a női szépségideálról a hit világában.

A konferencia ideje alatt egész nap gondoskodó, bőséges terített asztalok láttak el bennünket frissítőkkel, süteményekkel, svédasztalos ebéddel. A tartalmi ráhangolódásban és az előadások összekötésében segített minket a Zengő Emmaus dicsőítő zenekar. Az elnöki köszöntés után együtt örültünk a három helyszín sikeres összekapcsolásának, melyet közös imával köszöntöttünk. Közös téma, együttes tervezés, egy Lélek - így háromszoros csoda az, amit átélhettünk.

Nt. Szabó Zsuzsanna lelkipásztor a Dunamelléki Nőszövetség alelnökének áhítata különös megvilágításba helyezte a női szépséget és szolgálatot. Alapigéje az elveszett drachma példázata volt. Amint a megtalált és megtisztított ezüstérme gazdája kezében értékes, úgy a mi életünk is értékre és szépségre a Mesterünk kezében talál.

Dr. Svébisné Juhász Márta, az Országos Református Nőszövetség elnökhelyettesének csodálatos előadását hallgattuk meg Zsindelyné Tüdős Kláráról, a XX. századi Magyarországi Református Egyház kiemelkedő alakjáról, a gyönyörű nőről, aki szépségével, okosságával, tehetségével lenyűgözte környezetét. Ő egyszerre volt divat- és jelmeztervező, néprajzkutató, forgatókönyvíró, filmrendező, emlékiratíró. Az Operaház jelmeztervezője és a magyaros ruha megálmodója volt 1920-30-as években. A második világháborúban embermentő tevékenységével vált híressé, férjével 80 személynek nyújtottak menedéket. 1944-ben az Országos Református Nőszövetség Elnökének választották. Tüdős Klára megértette, mire hívták, mert ahogyan ő mondta: „Isten szempontja más! Őelőtte nem a gyenge

teljesítmény számít, hanem a szándék. Ő azt nézi, milyen szívvvel tesszünk vagy mondunk valamit. Őt, aki a szíveket vizsgálja, nem lehet briliáns eredményekkel félrevezetni. Ő tudja, milyen indulat lappang egy-egy káprázatos cselekedet alján.” Ha Isten megtartó szeretetében élünk, akkor vagyunk a helyünkön.

Dr. Komlósi Ákos neveléstani tanácsadó előadásából megértettük, hogy az önazonosság: a küldetés szerint való cselekvés, a szolgálatba állítottság. A szépség pedig a belső kisugárzás. „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)

Illéssy Lenke divattervező, az Ille Olla Divatház tulajdonosa, biznyságtételében beszélt az öltözködés

jelentőségéről és a keresztény nők felé való elvárásról. Ápoltság, tisztaság, szélsőségektől való mentesség, a belső kisugárzás az öltözködésben is. „Ne a külső dísz legyen a ti ékességeitek... hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével : ez értékes Isten előtt.” (1Pét 3,3-4)

Az előadások után műhelymunka csoportokban összegeztük véleményeinket csoportvezetőink segítségével. Prioritást kapott a család egységének feladata, az anya – apa - gyermek kapcsolati rendszer fontossága. Megfogalmazódott az elvárás a keresztény értékrendet valló nők felé: életükkel hogyan tudják szolgálatba állítani a teremtésben kapott szépségüket. Ebben mindannyiunknak nagy feladata van. Soli Deo gloria!

Dr. Móriné András Mária

Somogyi Imre: Pünkösdi napja

***Aki nem tud a hit szárnyán a magasba szállni,
nem is tud a Megváltónak Szentlelkére várni.***

***Ó, emberek! Krisztus nélkül mit ér ünneplésetek?
Nincs ott pünkösdi, nincs ott áldás, ahol nincs Szentlélek.***

***Azért tehát Őt várjátok, Őt várjátok! - eljő
Hittel égő lelketekbe, mint a nyári szellő...***

***Eljön Krisztus szeretettel, eljön Szentlelkével,
ha várjátok s imádjátok pünkösdi reménnyel!***

***Megtelik a szív és lélek nemes indulattal,
ha bevonul oda Krisztus teljes diadallal.***

***Csak úgy lehet pünkösdi napja áldás, öröm, béke -
a győzelmes, igaz hitnek gyönyörű pecsétje!***

200 éve született „István öcsém”

Petőfi Sándor mellett kissé eltörpül öccse, István alakja. Kevés szót ejtünk róla, pedig ő biztosan Szabadszálláson született 1825. augusztus 18-án, és itt is keresztelték meg augusztus 31-én. Keresztelési anyakönyvünk bejegyzését büszkén mutatjuk meg a hozzánk érkezőknek, és mindenkinek, aki érdeklődik a Petrovics család iránt.

Boros és Doctor 1873-iki fényképe után.
PETŐFI ISTVÁN.

Petőfi István (1825-1880)

apja mesterségét, 1842-1845 között a kunszentmiklósi mészérszékét vezette.

Petőfi Sándor 1844-ben írta testvérének az „István öcsémhez” című költői levelét, melyben az elszegényedett szülők támogatását kérte. István bátyja hatására korábban is írogatott verseket, de bátyjához írott válasza az első ismert verse (*Sándor bátyámhoz*). Az 1848/49-es forradalom és szabadságharcból kivette a részét, 1849 júliusában már századosi rangban harcolt. Bátyjával 1849. május 21-én, édesanyjuk pesti temetésén találkozott utoljára.

A szabadságharc leverése után fogságba került, majd Petőfi Sándor apósának, Szendrey Ignácnak a segítségével 1858-ban gazdatiszti állást kapott a Békés vármegyei Csákon Geist Gáspár birtokán. 22 esztendőt töltött itt, és szorgalmas munkájával a birtokot mintagazdasággá fejlesztette. Ettől az évtől ő lett a gyámja Petőfi Sándor és Szendrey Júlia fiának, Petőfi Zoltánnak. Zoltán sok időt töltött Csákon. Nagybátyja próbálta szigorúan nevelni, de be kellett látnia, hogy Zoltán méltatlanná vált édesapja emlékéhez.

1863-ban megnősült, feleségül vette Gaylhoffer Antóniát, de a házassága rövid idő múlva zátonyra futott.

1872-ben a Kondoroshoz közeli Nagymajorba költözött. Dévaványán 400 holdas birtokot vásárolt, de ezt nem sokáig élvezhette, mert éppen 145 évvel ezelőtt, 1880-ban meghalt. Csákon temették el, majd 1908-ban földi maradványait Budapesten, a Kerepesi temetőben helyezték el. Fehérmárvány sírköve a kondorosi általános iskola udvarán van, mely az ő nevét viseli.

1878-ban a Petőfi Társaság tagja lett, jó barátságban volt Jókai Mórral és Gyulai Pállal. Petőfi István mindig büszke volt testvérére, élete végéig hűen ápolta bátyja emlékét.

Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Petőfi Sándor: István öcsémhez

(részlet)

*Hát hogymint vagytok otthon, Pistikám?
Gondoltok-e úgy néha-néha rám?
Mondjátok-e, ha estebéd után
Beszélgetések meghitt és vidám,
Mondjátok-e az est óráinál:
Hát a mi Sándorunk most mit csinál?
És máskülönbén hogy van dolgotok?
Tudom, sokat kell fáradoznotok.
Örök törődés naptok, éjtek,
Csakhogy szükecskén megélhessetek.
Szegény atyánk! ha ő úgy nem bízik
Az emberekben: jégre nem viszik.
Mert ő becsületes lelkű, igaz;
Azt gondolá, hogy minden ember az.
És e hitének áldozatja lett,
Elveszte mindent, amit keresett.
Szorgalmas élte veritékének
Gyümölcsseit most más emészti meg.*

...

Petőfi István: Sándor bátyámhoz

*Ígérsz nekem paripát,
Még pedig párjával;
Legyenek bármily drágák,
Nem gondolsz árával.*

*Csak hogy Pisti öcsédnek
Nagyobb kedve legyen,
Mert eztán vásárookra
Majd lóháton megyen.*

*Jól meggondold bátyám,
Amit ajánlottál,
Tudod, hogy az ígéret
Adomány után vár.*

*Igyekezz hát, hogy gazdag
Minél előbb legyél,
Istók öcséd számára
Paripákat vegyél.*

*Attól tartok, hogyha majd
Gazdagságod várom,
A vásárra holtomig
Gyalog kell sétálnom.*

Kunszentmiklós, 1844.

Kapcsolódás – egyházmegyei ifjúsági nap

Manapság egyre nehezebb számunkra a kapcsolatok kialakítása. Legtöbbször kényelmesen megvagyunk a magunk megszokott kis világában. Vannak azonban kollégáink, barátaink, osztálytársaink, legközelebb állva hozzánk pedig családunk és szeretteink. Hozzájuk néha észrevétlenül is kapcsolódunk, legyen szó családi, baráti, vagy akár felebaráti ragaszkodásról. Azonban a mostani világban egyre felszínebben kötődünk a minket körülvevő emberekhez. Ránk, fiatalokra különösen igaz, hogy zárkózottabban éljük életünket. Sokunknak kifejezetten nehéz új kapcsolatokat teremteni, de ami még nagyobb kihívást jelenthet az az, hogy a meglévő kapcsolatainkat elmélyítsük és megerősítsük. Mindennapos kapcsolataink közt néha hagyjuk háttérbe szorulni az Istennel való kötődés fontosságát.

A Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye éppen emiatt rendezte meg a „Konnektor” nevezetű ifjúsági napot, amely az életünket végig kísérő legfontosabb kapcsolatunk, az Istenhez való kötődésünk megerősítését igyekezett

Kiskunhalasra induló fiataljaink

előtérbe helyezni és formálni. Mint a neve is jelzi, tematikája teljes egészében a kapcsolatokra összpontosult. Nem ez volt az egyházmegye első ifjúsági napja, de ezen név alatt ez volt az első, és nem is az utolsó, hiszen majd évente ezen ötletes megnevezéssel fog megrendezésre kerülni.

Tizennégy gyülekezet majd' 100 fiatalja; népes csapat gyűlt össze azon a kellemes májusi szombaton a

kiskunhalasi gyülekezeti teremben. Az ifjúsági nap szeretetvendégséggel és egy jónak ígérkező dicsőítéssel kezdődött, mely elfogadhatóan összeszedetlen mivolta ellenére is egy kellemes, ráhangoló légkört teremtett. Ezt követte Kertész Dániel, a Gödöllői Református Egyházközség beosztott lelkipásztorának remek áhítata, mely rendkívüli alapossággal járta körbe a napnak a fő témáját, a kötődést, melyeket személyes, szívünket rendkívüli módon megérintő, mélyen szentimentális példákon keresztül mutatott be, s melynek elgondolkodtató üzenetét minden egyes ottlévő a szívébe cukormázzal írva vihette haza.

A paradox módon könnyed, mégis komoly igehirdetés után mi, résztvevő fiatalok szabadon választhattunk, hogy mely három választható műhelyelőadásban szeretnénk részt venni a nap folyamán. Ezek az úgynevezett műhelyek tulajdonképpen a környék lelkészei által tartott 45 perces foglalkozások voltak, mind a kötődés témájában. A lányok megismerkedhettek a nőiességhez, a fiúk a férfiasságukhoz való elköteleződéssel, de ugyanúgy a gyülekezethez való kapcsolatról és tartottak műhelyfoglalkozást.

Az SDG diákmozgalom képviselői egy izgalmas, bibliai témájú szabaduló szobával készültek, míg a Csillagpont képviselője a fiatalok és felnőttek közös problémájával, a szorongással kapcsolatban tartott beszélgetést. Természetesen, akik egy-egy blokkban egyik előadóhoz sem ültek be, vagy éppen a szünetekben is valamilyen elfoglaltságot kerestek, külön kialakított szobákban énekelhettek az áhítat előtt is fellépő ifjúsági zenekarral, de akár egy külön kialakított játékszobában és mulathatták az időt. A csendre vágyóknak rendelkezésükre állt az imaszoba, itt kedvük szerint Jákób útját is végig járhatták.

Egy biztos: senki sem unatkozott. Nem volt olyan, aki ne találta volna meg a helyét, ugyanis mindenkinek akadt kedvére való műhely vagy elfoglaltság.

Talán mindenki nevében mondhatom, hogy mire elérkezett a hazaindulás pillanata, kellemesen elfáradtunk. Hiszem, hogy minden szabadszállási ifis hazavitt valami személyes üzenetet az alkalomból.

Pálinkás Emma,
10. évfolyamos szabadszállási ifis

A Szeremlei Dalárda a szolgálat előtti percekben

Vendégünk volt a Szeremlei Dalárda

Másfél évvel ezelőtt megtisztelő meghívásnak tett eleget a Szász Póla Református Énekkar: 2023. október 28-án Szeremlére voltunk hivatalosak, hogy a Szeremlei Dalárda megalakulásának 100. évfordulóját kórustalálkozóval ünnepeljük meg. A kalocsai, kiskőrösi és szeremlei énekkar mellett így mi is szolgálhattunk a

nagy Isten dicsőségére. Nagyon nagy örömmel készültünk és mentünk el erre találkozóra, nagy öröm volt számunkra, hogy részesei lehettünk a szeremleiek hálaadásának. Már ekkor megfogalmazódott bennünk, hogy a kedves invitálást viszonzni fogjuk.

Verőfényes nyári délutánon érkeztek 2025. június 1-jén hozzánk szeremlei testvéreink, hogy meglátogassanak bennünket, és megajándékozzák a szabadszállási gyülekezetet azzal az üzenettel, melyet rájuk bízott az Úr. A Lélek gyümölcsei közül a szeretet, öröm és a békesség volt az a három pillér, mely köré felépítették azt a zenés áhítatot, ami lelkünket elcsendesítette és felemelte, hogy a közelgő pünkösdi üzenete még inkább eljuthasson a szívünkig.

Hálás a szívünk ezért a meghitt, családias együttlétért, a szeretetteljes közösségért, melyet megélhettünk szeremlei testvéreinkkel együtt.

Köszönjük Varga György nagytiszteletű úrnak, Hunyadi Kálmánnak, és a lelkes kórus minden tagjának, hogy vállalva a hosszú utat, ellátogattak Szabadszállásra, azért, hogy hirdessék énekeik, muzsikájuk és az elhangzott verses bizonyosságtétel által is a nagy Isten szeretetét, jóságát és dicsőségét!

Adja Isten, hogy még sok közös találkozásban lehessen részünk! Isten áldja meg gazdagon a Szeremlei Dalárda szolgálatát!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Túrmezei Erzsébet: Új éneket!

*Új éneket, újat!
minden reggel újat!
Új hajnal hasadtán
új titkok tárulnak.
Új virágok nyílnak,
ha régiék hullnak,
új öröm, új hála
ha sebek gyógyulnak.
Énekek ébrednek:
új ének az Úrnak!*

*Új éneket, újat:
új szívvel, élettel!
Üdét, mint a harmat!
frisset, mint a reggel!
Új kegyelem árad,
új hittel előre
csodáról-csodára,
erőről-erőre.
Remények csendülnek,
életek újulnak,
Énekek zendülnek,
új ének az Úrnak.*

„Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt
zengek Istenemnek,
amíg csak leszek.”

(Zsolt 104,33)

„Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atya!” Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. (Róm 8,14-16)

Gyermekoldal

Olvasd (hallgasd) végig figyelmesen a pünkösti történetet!

Pünkösd napján a 12 tanítvány együtt volt, imádkozott, és vártak. Azt még nem tudták mire, de Jézus azt mondta nekik, mielőtt felment a mennybe, hogy maradjanak Jeruzsálemben, és várjanak. Egyszer aztán, amikor így együtt voltak, hirtelen hatalmas szélvihar kerekedett. Majd lángnyelvek jelentek meg, és leszálltak a tanítványokra, akik ettől elkezdtek olyan nyelveken beszélni, melyen azelőtt nem tudtak. Nagy sokaság volt akkor Jeruzsálemben. Mindenfelől jöttek oda emberek. Sokan, akik mind más és más nyelven beszéltek. Amikor kijöttek a tanítványok, és elkezdtek beszélni, mindenki megértette, amit mondtak, mert mindenki a saját nyelvén hallotta őket beszélni. Voltak ott olyanok is, akik nem hitték el, hogy ilyen nagy csoda történhet, és gúnyolódni kezdtek:

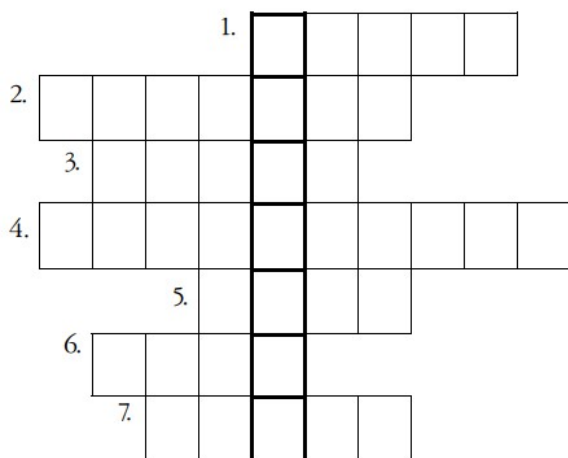
– *Édes bortól részegedtek meg.* Ekkor előállt Péter, egy a tanítványok közül, és fennhangon beszélni kezdett:

– *Zsidó férfiak, Jeruzsálem lakói! Figyeljete szavamra! Mert nem részegek ezek, mint ahogy ti gondoljátok, hiszen korán van még ahhoz. Ez a Szentlélek munkája! A Szentléleké, akit megígért Jézus, hogy elküldi maga helyett. Ő tesz bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus az élő Isten Fia, aki meghalt, de feltámadott, és legyőzte a halált, hogy mi örökké élhessünk!*

Mikor ezt hallották, így szóltak: – *Mit tegyünk most?*

Péter válaszolt: – *Térjete meg, és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára! Ezen a napon azután mintegy 3000 férfi keresztelkedett meg.*

Válaszolj a kérdésekre, illetve egészítsd ki a mondatokat. Ha jók a megfejtéseid, akkor középen függőlegesen értelmes szót kapsz.

1. A tanítvány, aki megszólalt.
2. „Mit ..... most?”
3. ...lélek
4. Mit csináltak a tanítványok miközben vártak?
5. Itt tanított Jézus még 40 napig, feltámadása után.
6. Mit mondtak a gúnylódók, milyen bortól részegedtek meg?
7. Ott voltak ekkor ők is Jeruzsálemben.

Keress 13 eltérést a két rajz között!

Siklós József:
Pünkösd

ApCsel 2

Sebesen zúg a szél.

Égből leszáll a tűz.

**Sok nyelven Istent
mind együtt imádja.**

**A Megfeszített: Úr,
és hozzá tér a nép.
Beérik a Szentlélek
aratása.**

Az oldalt összeállította:

Szűcsné Kovács Zita
hitoktató

Hittanos tanévzáró istentisztelet, énekkaros és nótakörös évadzáró, majd családi nap

a Szabadszállási Református Egyházközségben

**2025. június 15.
vasárnap 9.30**

A közös ebéden való részvételi
szándékot a szokott módon
jelezzük a Lelkeszi Hivatalban!

Jöjünk el minél többen,
hogy hálát adhassunk a
mögöttünk lévő
tanév minden áldásáért!

Pálinkásné Balogi Beáta és Pálinkás Gyula
ref. lelkipásztorok

A Szabadszállási Református Egyházközség nyári táborai

Azok a református
hittanoktatásban
részesülő gyermekek
jelentkezhetnek,
akiknek legalább
az egyik szülője
református egyháztag.

Jelentkezés: 2025. május 26-tól

Jelentkezés,
bővebb információ
és részletes program
a Református
Lelkeszi
Hivatalban
a lelkipásztoroknál!

2025. június 26-29.

Napközi hittantábor, Szabadszállás
Részvételi díj: 5.000 Ft/fő

2025. július 2-5.

Családi tábor, Kiskunmajsa
Részvételi díj: 10.000 Ft/fő

Szülői értekezlet:

2025. június 16. hétfő 18.00 (napközi)
18.30 (családi)

**Vargha Gyuláné:
Pünkösdvárás**

*Istennek Lelke szertejár,
az új pünkösöd itt van közel.
A kis sereg epedve vár,
Szentlélek Isten, ó, jövel!*

*Mint lány szellő, folyvást fuvallsz,
kérő szavad mindegyre hív,
s megnyílik, merre áthaladsz,
sok, üdvre vágyó, szomjas szív.*

*De hány szív van, mely még setét,
a télnek álma ráborul,
nem érzi tavasz kezdetét,
pedig fölötte átvonul.*

*Jöjj, Lélek! Lobbanj égi tűz!
Jöjj zúgó szélnek szárnyain,
álmot, közönyt, halált elűzz,
szívünk előtted tárva, im.*

*Ó, adj erőt, tüzet belénk,
hadd csapjon szerteszt a láng,
Igéd, miből csak tördelénk,
harsogjon égi kürt gyanánt,*

*fölrázva álmódók hadát,
s kit fogva tart a bűn-halál,
lássa meg mind a Golgotát,
hol rá bocsánat, béke vár.*

*Szentlelked töltsd ki ránk, Urunk,
tisztítsd, szenteld meg népedet,
hadd zengjen szívünk s ajakunk
pünkösdi hálaéneket.*

Heidelbergi Káté 53. kérdése: *Mit hiszel a Szentlélekről?*

Hiszem először, hogy ő valóságos és örök Isten az Atyával és a Fiúval.¹
Másodszor, hogy ő nekem is adatott,² engem igaz hit által Krisztusnak és
Krisztus minden jótéteményeinek részesévé tesz,³
vigasztal,⁴ és velem marad örökké.⁵

¹1Móz 1,2; Ézs 48,16; 1Kor 3,16; 6,19; ApCsel 5,3-4 • ²Mt 28,19; 2Kor 1,21-22 • ³Gal 3,14; 1Pt 1,2;
1Kor 6,17 • ⁴ApCsel 9,31 • ⁵Jn 14,16; 1Pt 4,14

Új járda készült a parókia udvarán

Április 15-én egy új járda készült az ó és új parókia között, melyet Isten dicsőségére készített el Sarkadi József, Balázs György és Merkel Lajos.

A járdához szükséges beton az M8 beton felajánlásaképpen érkezett.

A Presbitérium nevében hálásan köszönjük mindenkinek a felajánlását, az elvégzett munkát!

Isten áldása legyen életükön, családjukon!

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

LÉLEGEZZ BENNEM,

Szentlélek Isten, hogy szentül gondolkozzam,

Te indíts engem, Szentlélek, hogy szentül cselekedjem.

Hódítsd meg szívemet, Szentlélek Isten, hogy szentül szerethessem.

Erősíts meg engem, Szentlélek Isten, hogy szentül oltalmazzak másokat.

Oltalmaz engem, Szentlélek, hogy szentségedről soha meg ne feledkezzem. Ámen.

/Augustinus egyházatyja (354-430) imádsága/

Anyakönyvi hírek

2025. április 11-től lapzártánkig

A keresztség sákramentumában részesült:

2025. április 13-án **Korsós Olivér** - Korsós Gábor és Rujsz Ildikó gyermeke.

2025. április 20-án

Kis Hanna – Kis Károly és Kisné Vörös Erika gyermeke,

Sarkadi Dominik – Sarkadi Gábor és Sarkadiné Farkas Bernadett gyermeke,

Siklódi Benjámín – Siklódi Zsolt és Benics Dorina gyermeke,

Vizinger Ivett – Vizinger István és Vizingerné Parragh Ágnes gyermeke.

2025. május 4-én **Parragh Dániel József** – Parragh József és Parragh Dóra gyermeke.

2025. május 18-án **Antal Lara** – Antal András és Antalné Szabó Viktória gyermeke.

2025. május 25-én **Tóth Benett** – Tóth Bence és Tóth-Rakonczay Viktória gyermeke.

„...én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20)

Utolsó földi útjára kísértük:

2025. április 11-én **Gaál Lajos Imrét** (77).

2025. április 22-én **Kovács Gyulát** (84).

2025. április 29-én **Papp Lászlót** (89).

2025. május 16-án **Hofmaiszter Anikót** (48).

2025. május 20-án **Mikola Sándort** (69).

2025. május 31-én **Kiss Dávidné Kozma Juditot** (89).

„Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.” (Jób 5,18)

Pünkösöd ünnepe

a Szabadszállási Református
Egyházközségben

2025. június 5. csütörtök 18.00
Bűnbánati istentisztelet

2025. június 8.
Pünkösddvasárnap 9.30
Ünnepi úrvacsorás istentisztelet,
konfirmandusok fogadalomtétele,
50 éve konfirmáltak köszöntése

15.00 Istentisztelet Balázspusztán

2025. június 9.
Pünkösdhétfő 9.30
Ünnepzáró úrvacsorás istentisztelet

„...erőt kaptok, amikor
eljön hozzátok a
Szentlélek, és tanúim
lesztek...”
(ApCsel 1,18)

Ünnepeljük
együtt a
Szentlélek
kiadásának
ünnepét!

Pálíkné Balogi Beáta
és Pálíkné Gyula
lelképásztorok

Konfirmációi meghívó

Szabadszállás, 2025. június 8. Pünkösddvasárnap 9.30

„...a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.”
(Róm 5,5)

Legyünk tanúi minél többen ifjaink konfirmációi fogadalomtételének!
Pálíkné Balogi Beáta és Pálíkné Gyula lelképásztorok

Konfirmandusaink:

Berta Viktória, Borbély Mihály, Czégány Nóra,
Herkovics Zoltán, Horváth Sándor Máté,
Kárász Vanda Zorka, Kis-Lőrinc Letícia,
Magyar Roxána, Nagy Réka, Sallai Tibor,
Süveges Emma, Szőke Aliz Matild, Varga Boldizsár,
Végh Gyöngyvér Enikő, Zsiros Nándor Hunor.

Kedves testvérek!

A Szabadszállási Református Egyházközség a 2025. január 27-én tartott gyűlésén az egyházfenntartói járulék éves ajánlott összegét **10.000 Ft/fő/év**-ben határozta meg.

Minden egyházközségünk működéséhez és fenntartásához nyújtott támogatást örömmel veszünk, és hálás szívvel elfogadunk, mely befizethető átutalással a Szabadszállási Református Egyházközség 11732356-20020062 számú bankszámlaszámára, vagy személyesen a Lelkészi Hivatalban.

**„Hálával áldozál az Istennek, és teljesíted
a Felségesnek tett fogadásaidat.” (Zsolt 50,14)**

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálíkné Balogi Beáta,
Pálíkné Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.

Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Janovicsné Paál Ilona,
Dr. Mórinné András Mária,
Pálíkné Emma,
Süveges-Holczmann
Andrea,
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit
hat testvérünk támogatta
név nélkül összesen
52.000 Forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.

Sokszorosítva
a Szabadszállási ÁMK
József Attila Községi
Házának nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:
2025 ősze.

Áldás, békesség!